

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTE DAT EN EL MÓN
CONTEMPORANI

Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc

CAPÍTOL QUART

ALGUNES NOTES DE LA SANTE DAT EN EL MÓN ACTUAL

Aguant, paciència i mansuetud

118. La humilitat només pot arrelar en el cor a través de les humiliacions. Sense elles no hi ha humilitat ni santedat. Si tu no ets capaç de suportar i d'oferir algunes humiliacions no ets humil i no estàs en el camí de la santedat. La santedat que Déu regala a la seva Església ve a través de la humiliació del seu Fill: aquest és el camí. La humiliació et porta a assemblar-te a Jesús, és part ineludible de la imitació de Jesucrist: «Crist va patir per vosaltres, i us deixà el seu exemple perquè seguís les seves petjades» (1Pe 2,21). Ell al seu torn expressa la humilitat del Pare, que s'humilia per caminar amb el seu poble, que suporta les seves infidelitats i murmuracions (cf. Ex 34,6-9; Sv 11,23-12,2; Lc 6,36). Per aquesta raó els Apòstols, després de la humiliació, «van sortir del Sanedrí joiosos d'haver estat considerats dignes de patir pel nom de Jesús» (Ac 5,41).

119. No em refereixo només a les situacions violentes de martiri, sinó a les humiliacions quotidianes d'aquells que callen per salvar la seva família, o eviten de parlar bé de si mateixos i prefereixen exaltar els altres en lloc de gloriar-se, trien les tasques menys brillants, i fins i tot de vegades prefereixen suportar alguna cosa injusta per oferir-la al Senyor: «Si, fent el bé, suporteu amb paciència el sofriment, això serà agradable davant de Déu» (1Pe 2,20). No és caminar amb el cap baix, parlar poc o escapar de la societat. De vegades, precisament perquè està alliberat de l'egocentrisme, algú pot atrevir-se a discutir amablement, a reclamar justícia o a defensar els febles davant dels poderosos, encara que això li porti conseqüències negatives per a la seva imatge. ■

(continuarà)

Diumenge, 7 de Juny de 2020. Núm. 550

TEMPS DE DURANT L'ANY

DIUMENGE DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT



GLÒRIA AL PARE I AL FILL I A L'ESPERIT SANT

S'han acabat les solemnitats pasquals, però encara ens queden dues festes importants que participen de la joia pasqual. La d'avui, diumenge de la Santíssima Trinitat i la de Corpus, l'altre diumenge.

Contemplar el misteri del Déu que se'ns ha revelat com a Pare, Fill i Esperit Sant, és l'objectiu d'aquesta festa. Per això també avui som

invitats a tenir presents en la nostra pregària en aquest dia “*pro orantibus*” les comunitats religioses contemplatives, que s’han consagrat a Déu per dedicar la seva vida a la pregària i a la contemplació del misteri inefable del nostre Déu.

La nostra vida cristiana va començar quan vam ser batejats “en el nom del Pare i del Fill i de l’Esperit Sant”. També avui –com sempre fem –hem començat aquesta celebració invocant la santa Trinitat.

Jesús, el Fill de Déu, és qui ens ha fet conèixer el Pare i l’Esperit. Nosaltres –l’Església– a través de la pregària, de la reflexió, de l’estudi, dels concilis i del magisteri hem anat aprofundint aquest coneixement, aquesta revelació. Així hem cregut en el Pare creador, en el Fill redemptor i en l’Esperit santificador.

El Credo, símbol de la nostra fe, i proclamació del que creiem, és també trinitari. Hi professem la fe en Déu Pare, creador de totes les coses, en Jesucrist, únic fill seu i Senyor nostre, mort i ressuscitat i en l’Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida.

I en el Catecisme recordem que hi ha un sol Déu, en tres persones distintes: Pare, Fill i Esperit Sant. Però sobretot sabem i creiem que el nostre Déu és amor, que ens estima tant que ha donat el seu fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell i que ens ha enviat l’Esperit Sant, per portar-nos al coneixement de la veritat sencera.

Avui, doncs, donem glòria al nostre Déu. “Glòria al Pare i al Fill i a l’Esperit Sant”. Lloem el Pare creador, lloem el Fill redemptor, lloem l’Esperit que ens vivifica. I agraïm-li que hagi volgut fer-nos conèixer qui és i com és el nostre Déu, almenys fins on la nostra intel·ligència humana pot arribar a captar les coses divines. I renovem la nostra fe –confiança– en el nostre Déu que fa que encara que no ho puguem entendre mai del tot, sabem que ens estima i que vol que participem de la seva vida.

Podem estudiar teologia, per saber més coses sobre Déu, però sobretot cal entrar, per la contemplació i la pregària, al coneixement d’aquest Déu, que perquè ens estima, demana i necessita el nostre amor, que es fa real, quan estimem de veritat els nostres germans.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30. Festius: 12’00 i 18’30. Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 6: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Diumenge, 7: 12.00: Família Juanola Bohigas
18,30: Pel poble
Dilluns, 8: 18,30: Per la parròquia
Dimarts, 9: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 10: 18,30: Família Figueras Xifra
Dijous, 11: 18’30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 12: 18,30: Intenció particular
Dissabte, 13: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Diumenge, 14: 12.00: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

DIA “PRO ORANTIBUS”

En aquest dia dedicat a les comunitats contemplatives, tinguem un record en la pregària per la comunitat de Monges Benedictines de Sant Daniel, que pregunten constantment per tots nosaltres.

HAN MORT EN EL SENYOR

Parròquia Major de Sant Feliu: Narcís Abella i Guardiola.

Parròquia de Sant Daniel: Francisco Bosch i Fornells

FESTA DEL “CORPUS CHRISTI”

Diumenge, 14 de juny, Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist.

Missa a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe, a les 7 de la tarda.

Aquí, queda suprimida la Missa de 2/4 de 7 de la tarda.